

VYJÁDRĚNÍ VEDOUCÍHO DIPLOMOVÉ PRÁCE

Tereza Chvátalová: Divadelní hra ve službách dramatické výchovy (117 s., 51 s. příloh)

Tereza Chvátalová se ve své magisterské práci rozhodla prozkoumat dosud neprobádaný terén. Textů o divadelní práci v rámci dramatické výchovy a o dramaturgii dětských a středoškolských souborů vznikla už poměrně dlouhá řada. Z logiky věci byla však pozornost věnována skoro výhradně autorským inscenacím, protože to je ten typ divadelní práce, který nejvíce odpovídá smyslu práce s dětmi a mládeží. Problematice inscenování „hotových“ dramatických textů nebo dokonce „regulérních“ divadelní her s dětmi a mládeží se, pokud vím, zatím nevěnoval nikdo. Už proto jsem volbu tohoto tématu přivítal, i když bylo jasné, že to nebude úkol jednoduchý.

Kromě shromažďování a prozkoumávání často obtížně dostupného materiálu (pracovní scénáře, videonahrávky, zpravodaje přehlídek, stati v časopisech...) stály před diplomantkou i teoretické problémy: Např. důkladně se zorientovat v teorii dramatu nebo se pokusit pojmenovat takové rysy dramatického textu, které jsou „vstřícné“ divadelní práci s dětmi a středoškoly, ale i takové, které se jí vzpírají. Nejednoduchým úkolem bylo hledání kritérií, podle nichž by bylo možné vytvořit kategorie textů, které byly v dětských a středoškolských souborech inscenovány nebo které by eventuálně inscenovány být mohly. (O některých skupinách textů jsme dlouho diskutovali a ne všechny navržené kategorie, respektive jejich pojmenování, jsou zcela uspokojivé – mám na mysli např. skupinu nazvanou „sváteční divadelní hry“.)

V průběhu konzultací, k nimž diplomantka přistupovala vždy velmi aktivně a zodpovědně, se zrodil záměr zahrnout do diplomové práce také takový způsob využívání dramatických textů, jehož cílem není vznik prezentovatelného divadelního tvaru, ale v němž práce s dramatickým textem nebo jeho částí slouží k různým cílům v rámci interních dramatickýchoých lekcí (např. v lekcích o dějinách divadla, o okolnostech vzniku nějakého dramatického textu, o teorii dramatu anebo v takových lekcích, kde úryvky z dramatických textů mohou sloužit k jiným výukovým cílům – např. jako motivace k dramatickým činnostem různého typu atp.). Za přínosné pokládám také to, že autorka zmiňuje rovněž možnost využít práci s dramatickým textem při výchově k diváctví.

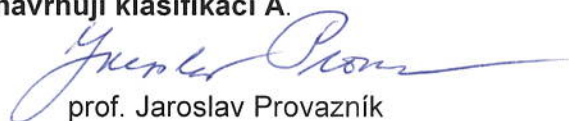
Diplomová práce Terezy Chvátalové vznikala v průběhu celého akademického roku a je výsledkem dlouhodobé a velmi systematické práce. Na podněty a připomínky reagovala diplomantka tvořivě, k řešení nejednoduchých problémů a – módně řečeno – výzev přistupovala zodpovědně a samostatně.

Výsledek, který Tereza Chvátalová předložila ve své magisterské práci, pokládám za velmi zdařilý. V práci shromáždila a zpracovala velké množství materiálu, který je zajímavým příspěvkem k didaktice divadelní práce v rámci dramatické výchovy a vlastně i k mapování historie dramatické výchovy. Její text je přehledný, logicky uspořádaný, kultivovaně napsaný, opřený o množství relevantní odborné literatury; zdůraznit bych chtěl i to, že v něm autorka pracuje s citacemi velmi pečlivě a vždy důsledně uvádí zdroje.

Za samostatnou zmínku stojí také závěrečná anketa, v níž diplomantka oslovila významné vedoucí divadelních souborů, které mají zkušenosti s prací s dramatickým textem. Jejich odpovědi jsou zpracovány citlivě a dobře z nich lze vyčíst různé přístupy a zkušenosti při práci s dramatickými texty v dětských a středoškolských souborech.

Diplomovou práci Terezy Chvátalové pokládám za velmi kvalitní, množstvím zpracovaného materiálu a také odvahou k hledání neprošlapaných cest za nadstandardní. Rád ji **doporučuji k obhajobě a předběžně navrhuji klasifikaci A.**

Praha 2. května 2021

prof. Jaroslav Provazník